

- да съберѣ; и ще чуѣхъ гласъ-тъ ми; и ще бж-
- 17 де едно стадо и единъ пастырь. За това Отецъ
 мя люби, защото азъ полагамъ душѣ-тъ си, за
- 18 да ѣхъ земѣ пакъ. Никой не ми ѣхъ отнема, но
 азъ отъ самосебе си ѣхъ полагамъ. Имамъ власть
 да ѣхъ положѣ, и имамъ власть пакъ да ѣхъ зе-
- мѣ. Тѣзи заповѣди пріяхъ отъ Отца си.
- 19 И тѣи пакъ станѣ раздоръ между Іудей-тъ
 20 за тѣзи думы. И мнозина отъ тѣхъ казувахъ:
- 21 Бѣсъ има, и лудъ е; що го слушате? Другы ка-
 зувахъ: Тѣзи думы не сѣ на бѣснуетъ *человѣкъ*;
 може ли бѣсъ да отваря очи на слѣпы?
- 22 И станѣ въ Іерусалимъ *праздникъ-тъ на освя-*
 23 *щеніе-то на храмъ-тъ*, и зима бѣше. И ходѣше
 Іисусъ въ храмъ-тъ въ притворъ-тъ Соломо-
- 24 новъ. Между това заобыколихъ го Іудей-тъ и
 казувахъ му: До кога *ще* държишь души-тъ ни
 въ сумнѣніе? Ако си ты Христосъ, кажи ни
- 25 явно. Отговори имъ Іисусъ: Казахъ ви, и не вѣ-
 рувате. Дѣла-та които азъ правѣхъ въ име-то на
- 26 Отца си, тѣ свидѣлствувать за мене. Но вы
 не вѣрувате, защото не сте отъ мои-тъ овцы,
- 27 както ви рѣкохъ. Мои-тъ овцы слушать мой-тъ
 гласъ, и азъ ги познавамъ, и тѣ идѣтъ вслѣдъ
- 28 мене, И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣ-
 ма да загинѣтъ во вѣкъ, и никой нѣма да ги
- 29 грабне отъ рѣкѣ-тъ ми. Отецъ ми, който ми
 ги даде, отъ всички е най голѣмъ; и никой не
 може да ги грабне отъ рѣкѣ-тъ на Отца ми.
- 30 Азъ и Отецъ едно сме.
- 31 Тогазъ пакъ зѣхъ Іудей-тъ каменіе да го у-
- 32 бѣхъ. Отговори имъ Іисусъ: Много добры дѣ-
 ла отъ Отца моего ви показахъ; за кое отъ тѣхъ
- 33 дѣла хвърляте каменіе върхъ мене? Отговори-
 хъ му Іудей-тъ и рекохъ: За добро дѣло не
 хвърлямы каменіе върхъ тебе, но за богохул-
 ство, и защото ты, като си *человѣкъ*, правишь